

LLIBERTAT

ÒRGAN DEL "COMITÈ LOCAL ANTIFEIXISTA"

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Barcelona, 13 — Telèfon n.º 255

ANY I — Mataró, divendres 11 setembre 1936 — NUM. 44

NÚMERO SOLT 15 cts
SUBScripció 2'50 PESSETES MES

1714

1936

Catalunya i la Llibertat

N'era l'onze de setembre de 1714. El poble català, després de lluites aferrissades, quia vençut per la superioritat numèrica de les hostes del mil voltes vell monarca Borbó Felip V.

Rafael Casanova, conseller en cap de la ciutat de Barcelona, quia també, abraçat a la bandera gloriosa, que s'arravallava violentament en espera del resorgiment dels valors no mordors del poble, en espera de la Renaixença formidable que havia de fer de la Catalunya l'avantguarda social del món.

Entre tant, l'esperit centralista i ultra-reaccionari dels borbons operava damunt Catalunya i damunt Espanya imposant al país les plijs de les dictadures palatinas i religioses.

I així s'escrivíà la història: Decret de Nova Plana, Ferran VII, Cuba, Filipines, Marroc.

L'Espanya esjava sumida a la voluntat dels dàspotes...

**

El poble, però, desperiava.

La sang dels màrtirs de 1714 havia crucificat a Catalunya i algú recollia de Rafael Casanova la bandera de la Llibertat.

I esclataren les revoltes: 1909, 1917, 1923.

L'Espanya borbònica frontollava. Catalunya ensorralà Catalunya i suprimí els seus homes. Desapareixien Layret i Seguí.

I queien, vilment assassinats els homes revolucionaris de la nova Catalunya.

Set anys de Diccióndura militar. La repressió civil és imponent. Surten els nous dirigents. Macià al davant.

Triomfa la República. 14 d'Abril del 1931. L'últim representant dels borbons fogia per sempre més...

**

L'últim Borbó fogia, però els seus servidors canalla resistien ací. I abocaven contra Catalunya i contra la República tot el seu odi. 10 d'agost. Llei de Contraccions de Contra. 6 d'octubre.

Finalment, la gran traïció ha estat feita. Es tota l'Espanya de sempre, és sobretot l'Espanya de 1714 la que s'ha atacat contra el poble per ensorralar si fos possible la última engranya de llibertat.

I la Catalunya rebel s'ha alzat en armes recollint la bandera retreta temporalment en mans de Rafael Casanova.

Es l'esperit social i nacional que lluita —en harmonia amb el poble lluire de Ibèria—contra els eterns enemics de Catalunya.

E Rafael Casanova. Són Layret, Seguí, Compte, Macià, Ascaso. Iots, en fi, els nostres desapareguts els que es batien al costat nostre per la Llibertat, per Catalunya i per la Justícia Social.

**

En aquest 11 de setembre gloriós, recordem els nostres màrtirs.

Per ells, per Catalunya, per la llibertat del poble:

Vencerem!

J. Cases Busquets

Per 50 cèntims podeu fer un bon obsequi, amb

ILURENC

Postre mataroni

Demaneu-los en les bones tendes de queviures.—Fabricats per Patisseria BATET.

LA BALENGUERA

La balenguera misteriosa com una aranya d'art sutil, buida que buida la filosa, de nostra vida treu el fil. Com una parca bé cavila, teixint la tela per demà. La balenguera fila, fila, la balenguera filarà.

Girant l'ullada cap enrera, guaita les ombres de l'avior, i de la nova primavera sap on s'amaga la llevor. Sap que la soca més s'enfila com més endins pot arrelar. La balenguera fila, fila, la balenguera filarà.

Quan la parella ve de noces, ja veu i compta sos minyons; veu com davallen a les fosses els que ara viuen d'il·lusions, els que a la plaça de la vila surten a riure i a cantar: La balenguera fila, fila, la balenguera filarà.

Bellugant l'aspi el fil caddella, i de la pàtria la visió fa bategar son cor de vella sota la sarja del gipó. Dins la profunda nit tranquila destria l'auba que vindrà. La balenguera fila, fila, la balenguera filarà.

De tradicions i d'esperances fix la senyera pel jovent, com qui fa un vel de nuviances amb cabelleres d'or i argent. De la vellesa qui s'enfila de la velluria qui se'n va. La balenguera fila, fila, la balenguera filarà.

JOAN ALCOVER

Els màrtirs del 1714 Per la llibertat!!

Un any més cau davant la Història del passat. En aquesta jornada de l'11 de Setembre, els catalans ens hauríem de vestir de dol, per ésser la que ens varen prendre les Llibertats.

Després de dues centúries i anys sovintos Catalunya va en camí de les seves reconquestes. Però per arribar-hi ha calgut ensorralar una dinastia procedent d'aquell bord que manà cremar-les al mig de la via pública.

Aquelles cendres, amb els anys s'aniran escampant arreu per fer conèixer a les províncies germanes la valor d'aquell sublim heroisme dels màrtirs de l'11 de Setembre. Entre unes i altres generacions han donat fills ll'hostres que bé prou s'han preocupat d'ennoblir-se i ennoblir-los als nostres passats. Però que degut potser a les males il·lusions de la polsifica no venia mai l'hora de la victòria i del seu Renaixement.

Ha calgut que Catalunya amb les províncies Ibèriques sizequés el crit d'aleria i que llurs ciutadans iols sense distincions s'ajunessin amb una abracada fraternal i seguissin la trajectòria d'un valor mai defallit com aquells heros patriotes del 1714. Sort d'aquest valor que sinó tornarem a ésser esclaus.

Les flames de la Revolució han encès el cor de la vella Ibèria. Endavant! L'ombra flamejant de Casanova i la de tots els que han caigut per la Llibertat avui acompanyen els braus lluitadors que avancen camí de la Victòria.

Catalana! La commemoració que cal en aquesta hora greu, per ésser dignes del triomf, és una consigna eterna a totes les luitants: «Abans morir que ésser esclaus!»

I en la desfilada de punys enllaire que és la consigna de la solidaritat ibèrica d'avui, una sola paraula de commemoració:

Present!

Julia Gual

Volem les llibertats, però sense claudicacions i condicions per part dels traïdors. No volem viure amb aquell al al cor per por que un altre dia ens degollin a tots per ésser massa bons i benignes. O quan no, si així no podem aconseguir ho, hauríem d'exclamar com un poeta nostre:

Ser el que fórem
això volem
Catalans sempre
sempre serem.

Joan Julià Cuadras

1714 - 1936

L'onze de setembre és una data de trista memòria per a Catalunya.

Fou l'onze de setembre de l'any 1714 que les tropes del primer Borbó entraren a Barcelona després d'una resistència heroica vençuda per la raó de la força, d'una força que no havia de donar glòria a qui se'n servia.

Catalunya gaudia d'unes llibertats que, per bé que estaven força allunyades d'allò que desitjava el poble, eren gelosament conservades pels homes lliberts d'aquella època. I no té res d'estranj que defensessin llurs drets davant la brutal escomesa de l'invasor, resultant tenyits de sang els carrers de Barcelona.

Després d'aquesta data s'han anat succeint altres feits més o menys sagraris, igualment fills de la tiranía; perquè la llibertat és una llum que fascina i atreu els homes millors, els esperits selectes, malgrat totes les amenaçes i tots els perills.

Perquè si aquella generació tingué un Rafael de Casanova que simbolitzés magnificament la dignitat catalana adoptant un gest viril davant el dàsputa Felip V, en èpoques anteriors altres homes havien donat la sang per la llibertat, i aquest exemple—que ens ve dels temps més remorts de la nostra Història—ha tingut excel·lents seguidors fins als moments presents.

No tot ha estat aquell catalanisme de missa de doze i tortell de cabell d'àngel que tothora ha caigut de genolls davant les oligarques poderoses, amb el cap baix i les mans al pit, implorant invàlidament una almoina, i encara no pas per a Catalunya—que no els ho hauria agrair, perquè no és poble d'esclaus—sinó per a satisfacer apetits innobles en forma de tisois que els creien honorífics, però eren humiliants, i de diners procedents de bassals de lloc i de sang destinats a donar-los aquella justa fama de juens que algú havia d'inteniar fer extensiva al poble català.

El catalanisme és un ideal elevat que ha tingut les seves lluites i els seus màrtirs com tots els ideals dignes d'aquest bell nom.

I en aquest onze de setembre, en commemorar la sublim gesta dels catalans del 1714 que—mal armats i gens preparats per fer la guerra—arribaren a posar en perill el formidable exèrcit del tirà de l'època, sucumbint amb la glòria dels valents, no podem deixar de consignar la coincidència de l'efemèrides amb la lilita que sostinem contra els enemics de la llibertat 222 anys després.

La diferència no és tan gran com podríam semblar, ni es tracta de dos feits tan distints com algú podrà creure.

En el fons, és la defensa dels principis més elementals de la dignitat humana, el moltí que el poble prengui les armes. I sense l'onze de setembre del 1714 i de tots els Onze de Setembre passant pels Octubre, no hauria estat possible a Catalunya la gran victòria suaua obtinguda sobre els seus enemics, ni a Espanya d'assolir el triomf decisiu, cada dia més pròxim i més segur, contra la barbaria i la tirania representades pels reaccionaris feixistes.

El caire social d'aquest moviment iniciat el 18 de juliol el fa únic en la Història.

No oblidem el moltí pel qual els mil-

Mills feixistes es sublevaren, que no és altre que l'«excés» de llibertat que la República (pobra Repùblica) concedia al poble. El mateix succeí aleshores. Per això el funest monarca envaix Catalunya; per «excés» de llibertat.

Hom ha dit que els fets en la Història es repeteixen. Es cert. Però amb les característiques pròpies de cada cas i de cada època, les quals fan que de vegades s'inverteixin els termes fins al punt d'aparèixer als ulls de l'observador poc perspicà com totalment diferents dos fets tan singularment semblants com el que evoquem i el que viuim.

Fent front a l'opressió s'alçaven els catalans del 1714, i per a esfondrar l'opressió s'havien posat d'empens els catalans del 1936. Amb la particularitat que aleshores els catalans eren sols a defensar els seus fets i avui som tots els espanyols que defensem les llibertats de l'home contra el tirà modern, contra el feixisme.

S'ha fet canvi en la història d'Espanya, com se n'ha fet en la de la humanitat. El món marxa sempre endavant i a mesura que s'avança hom alira nous horitzons que obren el nostre pit a l'esperança com una dolça promesa...

Ahir perdien els defensors de la llibertat. Avui guanyem. No és en va que els homes generosos, els idealistes, han donat llur vida...

El primer Borbó entrava a Barcelona passant per damunt dels cadàvers dels heroics lluitadors catalans. El darrer Borbó pretén tornar al tron que no devia haver ocupat mai, i per això es valia d'uns militars traidors i d'uns reaccionaris després d'el. El poble, però, el català primer i tot el poble espanyol després, li han demostrat que els Borbons i tots els tirans no hi tenen res a fer a la nostra terra i que la seva hora ha passat pel nostre meridià per no tornar mai més.

En aquest orze de setembre fan glòries pels ideals de llibertat i de justícia social, dediquem un fervorós record als precursors, en la memòria dels lluitadors de l'onze de setembre del 1714.

Lluís Pedemonte

Conyac Popular — Conyac Extra

Conyac Julie Cèsar
de la Casa xerezana

MORALES PAREJA

que és la marca dels bons bevedors

Dipositor: MARTÍ FITÉ — MATARÓ

Banderes per al front

Respondent a la crida de l'entitat central d'Acció Catalana Republicana demanant banderes per les milícies catalanes, les senyoretes Pilar Bassas, Soledat Ingla i la nena Roser Bassas, per mitjà d'A. C. R. d'aquesta ciutat, han fet ofrena de dues magnífiques banderes perquè siguin trameses a nosaltres germans que en terres aragoneses lluiten per la llibertat.

Acció Catalana Republicana espera que aquest exemple d'adhesió a la causa del poble serà seguit per moltes altres ciutades.

—Els acreditats bombons i xocolates de **CASA LLIBRE** (H. U. S. A.), de Barcelona, els trobarà a la Confiteria de P. BARBOSA PONS, Santa Teresa, 48, Telèfon 212.

LA HONORATA

1714

Quan s'anava escolant nostra ciutat dins del setembre de mala anyada, la campana de Sant Honorat, a dalt del campanà a cada estravada movia el seu batall desesperat.

I quan la llengua de la nostra gent anava renegant d'odi i de gana, quan s'esberlava el pit d'algun valent la llengua de metall de la campana repicava i cridava a sometent.

I quan el conseller de la ciutat alçava al cel l'espasa i la bandera ja el llop amb la casaca de soldat, i el lladre de la terra forastera ens ho deixaven tot esmicolat, feia un so ronc com un grinyol de fera la campana de Sant Honorat.

I després quan vingué la mala nit i s'ensorrà per sempre aquell delit, i era nostra florida ciutadana, cementiri, misèria i cos podrit, pell que tremola i llavi que demana, amb un plorar de ràbia i de despit plorava la campana.

Quatre anys més tard, diuen que el rei prudent feu despenjà aquella campana alta, perquè havia tocat a sometent amb la veu una mica massa viva.

La varen d'entre brases i carbons somicant digué adéu a les germanes; i la van fondre sense més raons, i del metall en varen fer canons per ofegar la veu de les campanes.

* *

I ara, Déu sap el temps que s'ha escolat des de setembre de mala anyada des del rei que escanyant la llibertat amb la mà va deixar-nos profanada la campana de Sant Honorat.

Però poc es pensava el rei valent amb tanta voluntat i amb tanta fúria perquè havia tocat a sometent el foc no li fa injúria.

Que si aixeca la força i el punyal i l'úngla de les bèsties s'encomana, a la campana no li fa cap mal, perquè el so de la campana és immortal, i encara sona la campana!

Encara sona; hi ha qui no la sent, qui té l'orella molt rasposa, qui l'aparta, com un mal pensament, però encara repica a sometent nostra campana fosa.

Vosaltres, gent de bona voluntat, catalans de tota hora, no sentiu caminant dins la ciutat, la campana de Sant Honorat? no la sentiu com plora?

Escolteu, escolteu quin so més fi —no és el cor que us enganya— tant si seguïu les mentes del camí, com si palpeu el cor de la muntanya; tant si aneu amb la rella dins les mans, tant si el rem us fadiga i us aplana, si sou pobres, cridaires o bergants, fills de lluïta, o de calma casolana, tant se val! que si sou catalans, hi ha alguna cosa que us farà germans aquest so i aquest plor de la campana!

La varen despenjar de vora el cel encara més amunt ara repica, ni grapa de botxi, ni foc crudel de mal no poden fer n'hi gens ni mica.

Canons i lleis i forques, això rai! Se'n menjaran segons la seva gana, però ningú pot ofegar-nos mai la Veu de la Campana.

JOSEP M. DE SAGARRA

Parlem-ne, amics

Els meus articles contra el que jo judego una deshonra per a la revolució que té per escenari les terres d'Ibèria, després del ressò que han tingut, m'han valgut moltes felicitacions. Algunes d'elles han arribat a les meves mans sense cap signatura, i jo vull comprendre el per què d'aquestes illes anònimes; i perquè ho comprende, he de dir que aquesta amica emboscada en l'obscuresa de l'anònim, mereixen la meva consideració, tan respectuosa com la dispensada als qui m'han escrit signant llurs paraules.

Vull dir també, però, que jo no necessito estimuls. El que jo escriu respon a la meva experiència d'una llarga vida revolucionària i perquè s'adiu amb els meus sentiments i amb el meu ésser temperamental. Jo no sóc dels qui diuen que l'amic sempre té raó. Per a mi, l'amic ho és sempre la veritat, i tractant-se d'una gesta revolucionària, jo no vull tenir altre amic que la veritat. Per això, i per damunt de totes les consideracions partidistes i de secció, jo dic en tot moment allò que entenc que és el meu deure el dir-ho.

Pensant i obrant d'aquesta faisa, com volen que jo estigui conforme en què els crims dels antifeixistes siguin una raó prou poderosa per a convertir en feixistes els qui no ho són? Admeto que els excessos de l'antifeixisme tenen la dissoluta virtut de produir aquest fenomen de conversió. El que no admeto és que aquest fenomen sigui lògic i just. Els qui a ran d'aquests excessos es converteixen al feixisme, és que ja abans dels excessos antifeixistes duen clavat a l'ànima el llevat d'aquesta idea del feix. Eren feixistes en estat latent.

Francament, el meu clam humanista, contrari a tot excés, té menys d'huma que d'especulació revolucionària. He cregut sempre que, en plena revolució, l'enemic ha d'ésser batut sense compassió, exterminal inexorablement. Creo també, però, que la revolució té el deure de servir tot el contingut moral de les gestes orientades vers la superació dels valors decadents per llur estructuració econòmico-social, per llur funció moral i política i per llur justícia...

Jo són dos fills batent-se al front de guerra, dos fills que poden deixar llur vida en aquesta lluita per la llibertat, i jo no podré perdonar mai als feixistes el que aquesta dos brotells de la meva ànima siguin immolats en una sublevació criminal que ells, impulsats per móbils infames, han desencadenat. Això és motiu suficient perquè jo no deixi el braç justicier que vulgui exterminar tot el que faci farom de feixisme.

Hi ha hagut excessos vituperables, és veritat. En mig d'aquesta tempesta hi ha jugat els odis i les venjançes personals, sense cap relació amb el feixisme. Hi ha hagut casos d'un refinament esborronador, però també hi ha hagut casos de justícia en perseguir aquesta criminalitat, justícia que honora la causa de l'antifeixisme. I jo no he volgut fer res més que posar-me al costat d'aquesta justícia, perquè és aquesta justícia tot el contingut moral de la nostra revolució, i la revolució, jo la poso sempre per damunt dels odis, de les baixes passions, dels gaudis personals.

No és non el que uns fascis les revolucions i se n'aprofiten uns altres. Tam-

C. N. T.

SINDICAT UNIC D'ESPECTACLES PÚBLICS

MATARÓ

A. I. T.

TEATRE CINEMA CLAVÉ

Diumenge, dia 13 de setembre del 1936

FORMIDABLE ESDEVENIMENT TEATRALCOMPANYIA SOCIALIZADA DE COMEDIA CASTELLANA DE
EUGENIA ZÚFFOLI

La bonica comèdia en tres actes original de Navarro i Torrado

DUEÑA Y SEÑORA

Nit, a les 10

Estrena de la comèdia en tres actes de August Martínez Olmedilla

MI VIDA ES MÍA

ACURADA PRESENTACIÓ — MAGISTRAL INTERPRETACIÓ — GRAN EXIT

CINEMA GAYARRE**ESTUPENDO PROGRAMA**

per als dies 12 i 13 de setembre del 1936

Francis Lederer - Frances Dee

LA ALEGRE MENTIRA

Un film d'alta qualitat

EL BRINDIS DE LA MUERTE

Warner Baxter - Conxita Montenegro

Un drama fort d'un dinamisme imponent

Revista Paramount

~ Dibuixos

poc no és nou que entre els revolucionaris s'hi infiltrin elements estranys, dels baixos fons socials, els quals, si no serveixen els enemics de la revolució, només van a la seva, a servir les concupiscències llars. ¿Qui ens assegura que una bona part dels crims deshonrosos per a la revolució, no han estat obra d'agents del feixisme infiltrats als rengles antifeixistes?

Bandejant les moltes consideracions que a l'autora d'això podrien fer-se, gràcies a aquests crims per a determinar un desplaçament sentimental que converteix al feixisme els indiferents i els simpatitzants de l'anifeixisme? Jo di que no. Tot home que sigui honrat, blasmarà enèrgicament els crims cometuts per la gent incontrolada pels Comitès anifeixistes; però si la honradeza és de bona qualitat, més enèrgicament encara haurà de blasmar els assassinats en massa cometuts pels feixistes. ¿Hi ha cap punt de comparació entre els crims d'una i altres? Els assassinats dels darrers és un procediment regular, sistemàtic, erigit a llei, mentre que els dels altres és un fet esporàdic, d'impossible controlació, natural, si es vol, sobre tot a les grans aglomeracions urbanes, en les quals s'hi troba acumulat l'assegurança de justícia amb tots els odis i les baixes passions.

El que jo clami contra els lladres i assassins infiltrats als nostres rengles, no vol pas dir que als rengles d'enfront no hi hagi lladres i assassins. En els del feixisme n'hi ha infinitament més que als nostres. El que volem els revolucionaris conscientis, és que entre uns i altres rengles hi hagi diferències fonamentals.

Bé que repugni a les consciències honrades els crims dels pretesos anti-feixistes. En això estarem d'acord. No ho estarem, però, en què aquests crims justifiquin ou desplaçament sentimental vers els qui del crim i del robatori, més o menys legalitzats per les faccions, n'han fet l'arma únic i la més poderosa per a fer triomfar una causa essencialment criminal.

J. Peiró

GLUFIXLa única pasta per enganxar,
insoluble a l'auga.Substitueix els líquids, gomes, etc.
Adhereix perfectament, vldre, marbre,
metalls, fusta, cartró i paper.

Demaneu lo arreu.

**Farmàcia i Centre d'Específics
ENRICH**

SANT JOSEP, 30

per evitar molèsties a la seva clientela,
fa avinent que el pròxim DIUMENGE
restarà tancada tot el dia.

Preus econòmics - Telèfon 247 - Servei a domicili

CINEMA MODERN**MAGNÍFIC PROGRAMA**

per als dies 12 i 13 de setembre del 1936

La simpàtica Francisca Gaal novament en un «rol» que farà les delicies del públic

LA MADRECITA**LA VIUDA NEGRA**

En espanyol Wheeler i Woolsey

Un nou concepte de revista - Un argument detectivesc

MARIPO INTERINO (còmica)

TEATRE MONUMENTAL CINEMA**COLOSSAL PROGRAMA**

per als dies 12 i 13 de setembre del 1936

Reaparició de la simpàtica Marta Eggerth

UNA CARMEN RUBIA

La més dolça ironia de tots els temps

GLORIAS ROBADAS

Richard Cromwell — (El gran intèpret de «Tres Lanceros Bengales.»)

I la còmica en dues parts

PAREJAS IMPARES**La situació general del moviment**

Tots els esforços que han realitzat les columnes rebels per auxiliar Oviedo han resultat inútils. Aranda segueix formulant incessants peticions de socors, però sense resultats.

Ha estat efectivament bombardejada la caserna de Pelayo, la fàbrica de fusells de la Vega, en la qual caigueren moltes bombes, l'escorxador i la catedral, on els facciosos tenen establies diverses metralladores.

Al Front de Talavera, les forces lleials que operen als sectors centre i esquerra avançaren durant el dia d'avui alguns quilòmetres, i s'han mantingut les posicions a l'altra direcció. L'aviació bombardejà intensament els facciosos junts amb l'artilleria.

S'ha comprovat que en l'operació realitzada el dia que es copà una secció de rifens que foren derrotats, deixaren al camp més de 60 cadàvers i gran quantitat de material bèl·lic, entre el qual figuraven 3 metralladores de l'últim model.

L'aviació lleial ha destroçat els ràbals de Talavera i part de la carretera d'Oropesa.

Les forces de vanguardia de l'altra guerra combatien a les primeres cases de Talavera, combinant l'acció amb la Artilleria i l'Aviació lleial.

A Aragó les accions guerreses cada dia tenen més efectivitat. Abir fou definitivament ocupat Sieramo i Oca continua en la mateixa situació d'abrir.

Observer

Llegiu **LLIBERTAT**

UN BOUTIQUE
en la ciutat de Mataró

SERRAS SASTRE

Sempre les darreres novetats

Un botíquí per al front

Eus hem assabentat que la Mutualitat Aliança Mataronina acaba de confeccionar un botíquí per al front.

Segons els nostres informes es tracta d'un botíquí complet que pot ésser de una gran utilitat per a la campanya, car la caixa que el conté és de molt cabuda i els departaments ben distribuïts per tal d'aprofitar l'espai.

Aquest botíquí—ens diu un direcció—no és una gran cosa donat el molt que mereixen les forces populars que lluiten al front; però ha estat fet amb la màxima cura per part de tots els que hi han intervenit, a fi que responguï al seu comès.

Eus consta que aquest botíquí mereix ésser dut a la seva destinació, perquè està perfectament construït i esplèndidament dotat.

Per la nostra part, agralls a l'Aliança pel seu gest.

COMITÈ ESCOLA NOVA UNIFICADA

Des de demà, 12 del corrent, de 10 a 13 hores, queden obertes les sol·licituds d'admissió d'alumnes d'aquesta ciutat, a les oficines que aquest Comitè té instal·lades al carrer d'Estanislau Figueres (antic edifici de les Escoles Pies).

Mataró, 11 setembre del 1936

Biblioteques Pùbliques

De la Societat IRIS (Melchor de Palau, 25): Oberta els dies feiners del dilluns al divendres, de 7 a 10 de la nit; dissabtes i dies festius de 5 a 8 del vespre.

De la CAIXA D'ESTALVIS (Plaça de la Llibertat): Hores de lectura: Dies feiners, del dilluns al dissabte, de 9 a 11 de la matí i de dos quarts de 4 a dos quarts de nou del vespre. Resta tancada els diumenges i festius.

De la SOCIETAT MODERNA FRA
TERNITAT (Ciutadans, 22 i Cuba, 47):
Oberta de dilluns a divendres, de 8 a 16
del vespre, i els dissabtes, de 4 a 6 de
la tarda.

MOBLES

MATEU ROS

NUVIS

Compreu els vostres móbils a aquesta Casa.
Els millors i a més bon preu.

Carrer Barcelona, 20 i 36 - MATARÓ

Informació local

PERFIL

L'Onze de Setembre a la nostra ciutat no haurà pas estat enguany celebrat amb gran esplendor. Ni ho haurà estat ni calia.

Salvades les banderes que han estat plegades al vent gairebé tardorat de la diada, la única manifestació que haurà vist avui Mataró haurà estat aquest nostre modest número extraordinari de LLIBERTAT.

Mal la premsa dirà la mataronina no havia celebrat la diada.

Enguany sí.

Val la pena que la ciutadania remarqui aquesta diferència essencial de concepcions entre l'antiga premsa i nosaltres, car ella sola és una manifestació ben palpable del nostre paral·lelisme amb el poble.—K.

—Perquè no va venir la seva filla Angelina a berenar a la font picanta? —No es va trobar gaire té. —Dones cregut que varem passar una bona tarda i amb tantes amigues en vàrem divertir molt. —Varem fer un berenar esplèndidi, una amanida que no hi faltava res, amb unes rostissanes de catalans! que n'era de bo na i tails de pernil riquíssim. —Ho compremàrem en aquesta botiga devant de la plaça junt al seu volet, diríem, l'Establiment de Carns i Causaderia del carrer St. Joaquim 55! —Això mateix. Serveixen molt bé. Jo tots la carn i el tocino que gasto tot el compró en aquesta casa, davant el porxo del mercat. — Tel. 292 R.

En la reunió celebrada pels mestres

de la comarca, de la Federació Nacional i de la F. E. T. E. va ésser pres l'acord de fusionar-se i ingressar tots plegats a la Federació Espanyola de Treballadors de l'Ensenyança (U. G. T.).

També fou nomenat el comitè executiu el qual residrà a Mataró.

MORALES PAREJA - XERES

Demaneu sempre:

Coniac Popular

Coniac Extra Morales Pareja

Coniac Julio Cèsar

Dipositari: MARTI FITÉ — MATARÓ

En la reunió general celebrada ahir per la Societat Tipogràfica de Mataró, es va prendre per unanimitat l'acord de ingressar a la Unió General de Treballadors.

—Al apropar-se el setembre les seves previsores ja pensen amb la roba necessària per tardor i hivern.

La Cartuja de Sevilla recorda a la seva nombrosa clientela que com cada temporada té un extens assortit de llançons per a labors de totes qualitats i a bona preu.

Així, festa nacional de l'Onze de Setembre, han onejat les banderes i s'han posat domatossos a l'Ajuntament, oficines oficials i als locals d'entitats polígniques i obreres.

En algunes oficines oficials i particulars els empleats han disfruat del dia de festa.

Mançanilla «La Maja»

Xerès Finissim «Petronio»

MORALES PAREJA — XERES

Dipositari: MARTI FITÉ — MATARÓ

IMPRENTA : MINERVA

Barcelona, 13

Colors a l'oli i a l'aiguada, colors especials per pintar vidres, pinzell, papers de dibuix, canson, papers per a guada i per oli, teles per oli i per plànols, pastells, llapis de colors, capses de compassos, plumes i tintes per dibuix, etc.

Preus reduïts

Cooperativa Popular de Taxis de Mataró

S'avisa al públic en general la constitució en aquesta ciutat d'una Cooperativa de Taxis, que està ara en període d'organització, i esperem serà ben acollida i mereixerà com fins ara la consideració de tots els ciutadans que continuaran prestant-nos el seu valuos ajut utilitzant els nostres serveis, que des d'ara afirmem continuaran essent per la nostra part, si cap, superats als que veniem prestant fins ara amb caire particular.

Per encàrrecs dirigir-se al nostre local social

Carrer de St. Isidor número 16 - Telèfon 114

O bé a les parades de costum, Ateneu, Plaça de la Llibertat i Estació.

Informació del dia

facilitada per l'Agència Fahrer per correspondència telefònica

L'homenatge als herois de 1714

Ha constituit una manifestació imponent

El President Companys, ovacionat entusiàsticament

Bones notícies dels fronts de guerra

Barcelona

3. tarda.

L'Onze de Setembre

La multitud enardida ret homenatge a tots els herois de la Llibertat

L'homenatge anual als màrtirs del 1714 ha constituit un espectacle inenarrable.

S'ha considerat el dia com a festa oficial. Els comerços han tancat les seves portes, així com també la major part de les indústries.

A les oficines públiques el dia ha estat considerat inhabilitat.

Per tota la ciutat, penjolls i banderes donaven als carrers tot un aire de festa.

Al matí grans continguts de ciutadans es dirigiren al Parc de la Ciutadella on s'havia d'organitzar la gran manifestació.

Tots els trens han vingut pleus de passatgers amb banderes, d'alerros de contribuir a l'exèrcit de la festa.

Al peu del monument, l'affluència del poble ha estat imponent, com mai no s'havia vist.

Anili, a les doze, la Comissió organizadora donà començament oficial a la diada i ja no parà tota la nit l'enorme corrua de ciutadans, d'entitats que anaven a dipositar llurs banderes al peu del monument.

Com que engany no s'han acceptat corones, s'han destinat els pessetes a engranjar les llistes de les milícies antifeixistes. Al migdia s'havia ja recollit la quantitat de 25.000 pessetes.

Tota la desfilada de ciutadans ha estat interrompuda per entusiastes visquers a Catalunya, a les Generalitat i la República.

A les onze del matí ha sortit del Parc de la Ciutadella la gran manifestació antifeixista d'homenatge als màrtirs catalans. Ha estat una cosa apoteòstica.

La manifestació ha passat pel Passeig de Colom, Rambles, Plaça de Catalunya i Ronda.

Anaven al davant forces de l'Armada, que desfilaven per primera vegada. Seguien, amb bandes de música, banderes, etc., cossos armats, milícies partits polítics; organitzacions sindicals, Socors Roig, esportius, etc., etc. En fi, tota la Catalunya popular.

A les doze ha arribat al monument la comitiva oficial en la qual hi havia S. E. el President de la Generalitat, tot el Govern en pes de Catalunya, l'Ajuntament, i altres personalitats. Han estat rebuts amb grans ovacions i visques d'entrants.

Mentrestant, ha desfilat la manifestació.

cio, una de les més formidables que registra la història barcelonina.

A quarts de tres, ha parlat l'alcalde de Barcelona, Carles Pi Sanyer.

Tot seguit ha pronunciat un discurs el President Companys.

Ha dit, entre altres coses:

«Catalans!

L'onze de setembre d'engany rep l'imposta de la grandesa de les hores que vivim.

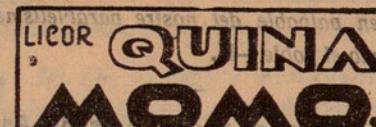
Cal que adrecem un record a tots els milicians heroics que es batien als fronts de batalla.

Ca alunya té una voluntat úgica. Té una força irrompible.

«Germania: No passarà!»

Una ovació, imponent, formidable, ha segellat les paraules de S. E. el President dels catalans.

La Banda municipal tot seguit ha interpretat «El Segador», que han estat escoltats punys enaire.

Madrid

3:00 tarda

Sorollós incident amb un periodista francès

SANT SEBASTIÀ, 11. — Han arribat a aquesta ciutat uns 30 periodistes estrangers, que han visitat delinqüentment la ciutat. La major part de visitants han tingut grans elogis per la bona organització d'hostal per les autoritats del Front Popular a la vida civil de la població. Els elements responsables de la marxa dels assumptes donostiarres han fet en tot el possible als visitants estrangers, donant-los tota classe de facilitats.

No obstant, en el curs i amb molta d'aquesta visita, s'ha registrat un curiós

incident. Entre els visitants es trobava el periodista francès Maurice Leroy, redactor del «Paris-Soir», que ha vingut publicant en aquest periòdic una sèrie de reportatges sobre la situació a Espanya, faltant totalment de fonament, i explicant fets i esdeveniments que el periodista no ha vist enllot.

A Maurice Leroy, en ésser descobert entre els visitants estrangers, se l'ha acusat obertament d'ésser personalment partidari dels insurgents. Per consegüent, ha estat delinqüent, quedant retingut durant algun temps a la Comissaria de Guerra.

El senyor Leroy no ha estat posat en llibertat fins després d'haver intervint personalment l'ambaixador de França, però se l'obligà a retornar de seguida al seu país, per considerar-lo indign de permanéixer a una ciutat on l'esperit del poble es sobreposa a les ambicions dels militars faciosos, als que segons sembla admira el periodista francès en quèstió, autor només de reportatges sobre el nostre país, que no s'ajusten a la veritat.

A conseqüència d'aquest incident, i després d'haver estat posat en llibertat Leroy, el governador civil de Sant Sebastià ha celebrat una conversa amb cert nombre de periodistes estrangers, declarant-los que d'ara en endavant s'adoparien mesures de gran severitat contra tots els periodistes l'actitud dels quals els faci suspitosos d'ésser enemics personals del Front Popular, i per consegüent, del poble espanyol, que tant braument està defensant la seva llibertat amb les armes a la mà.

5:15 tarda

El sorteig de la Loteria

Primer premi: 150.000 pessetes, número 27.904. — Madrid.

Segon premi: 80.000 pessetes, número 31.449. — Torrijos-Madrid.

Tercer premi: 60.000 pessetes, número 218. — Olot.

Quart premi: 30.000 pessetes, número 3.521. — Manresa-Madrid.

Premiata amb 3.000 pessetes: 36.215 7.918 - 34.309 - 33.208 32.341 - 20.201 34.031 20.587 24.951-12.523.

Notícies dels fronts de combat

A tots els fronts segueixen amb gran impetu les operacions d'avanc de les nostres forces.

Toles les notícies que ens arriben són altament satisfactoriòs i demostren que les operacions segueixen el pla de atac prèviament traçat pels altis comandaments militars.

Estranger

8:00 tarda

Una declaració que sobra de tan sabuda

ROMA, 11. — Els discursos pronunciats ahir al Congrés de Nuremberg han produït fonda impressió a Itàlia. Fent-se resò dels punts de vista dels elements oficials publica el senyor Maraviglia al periòdic «La Tribuna» un article en el que proposa una aliança entre Itàlia i Alemanya per a aixafar-din — el bolxevisme i defensar la civilització europea tradicional.

Diu que la lluita entre feixisme i bolxevisme, que ha començat en totes parts, no té el caràcter d'una insurrecció contra un món vell, sinó que es tracta de dos mons nous que volen repartir-se la successió d'un món ja mort, o disposat a morir.

«Dues revolucions lluiten entre elles i s'oposen soles formes diverses dins dels límits de cada país d'Europa. Però podrien desbordar els límits d'aquesta lluita nacional, transformant-la en un conflicte internacional, en una guerra, sense que la lluita oberta entre els dos sistemes perdi el caràcter primili de revolució».

Portugal vol ésser dels bons

LISBOA, 11. — L'agència Reuter dia saber de font oficial que les notícies que han circulat insistentment sobre una pretesa promesa de Portugal de concedir a Alemanya una base de submarins a la costa portuguesa esón desproveides de fonament. Els elements oficials afegixen que Portugal no desafia concedir cap terreny de territori de la seva sobirania ni permetrà laingerència estrangera en el seu país.

ANUNCIEU A

LLIBERTAT

Columna «Los pretendientes de la muerte»

Estant ja en vies de formació i pròxima a marxar al front la columna que organitza el Comitè de Defensa local, s'adverteix a tots els que vulguin allistar-se, que poden passar tots els dies de 4 a 8 de la tarda per la caserna d'Erico Malatesta (ex-caserna d'Artilleria), doncs dintre de breus dies es tancarà l'allistament.

Comitè de Defensa

M. Casanova i Viadé

Professor ajudant de la Facultat de Medicina: Ex-assistent als Hospitals de París
Especialista en malalties de la pell i cabell i llagues de les cames

Té el gust d'ofrir-li el seu consultori:

CARRER DE FERMÍ GALAN, 395

Consulta: Dissabtes, de 3 a 5

La Industrial Licoreria

Sant Josep, 34 - Mataró

ANISSATS - LICORS - XAROPS - VINS - XAMPANYS

Demaneu ara i sempre Anís del Ciervo i Estomacal

Dandy - Dues especialitats de la casa - VENDA A DOJO

Bones qualitats
Preus reduïts

Subscripció pública

per atendre les despeses de l'Assistència social, famílies de voluntaris que lluiten contra el feixisme i per obres contra l'Atur forçós que sosté l'Ajuntament de Mataró

Llista n.º 37

Suma Llista anterior	731.545'55
Casa Marfà, nova confecció 2.ª vegada	55'55
Casa Marfà, secció filials dones 1.ª vegada	25'-
Casa Marfà, aprest obreres i obrers 2.ª vegada	158'50
Casa Imbern, tota la casa	554'-
Casa Ruaix, personal confec. cottons i del despatx.	76'-
Veïnat carrer Onofre Arnau, en lloc de la serenata	150'-
Obrers Ind. Minguell, 3.ª v.	551'25
Casa Marfà, standard i bobis	87'75
Casa Marfà, res. felpa 3.ª v.	25'50
recapitat per V. Ribas	14'50
Casa Marfà, s. marrovs 2.ª v.	1'50
Casa Marfà, dues maquinist.	638'-
Casa Gassol, personal	7'-
Casa Marfà, botonaires ires. secció especial.	75'75
Casa Brufau tota la c., 2.ª v.	
Obrers empleats de la const. de l'ambulància:	
Fèlix Rovira	5'-
Aniceta Oliveras.	3'-
Vicens Sancho	5'-
Joan Torrent	5'-
Joan Torrent, fill.	2'-
Joaquim Jordan	2'-
Antoni Pérez	5'-
Francesc Gual	5'-
Tomas Siralt	5'-
Joan Martínez.	1'-
Josep Gispert.	5'-
Jaume Dreshel	5'-
Joaquim Martí.	5'-
Norbert de Haro.	4'-
Secció Caixa d'Energia Elèct. havien ja trib. un jornal	15'-
Casa Fontdevila i Torres, s. botonaires:	
Teresa Ferrer.	1'-
Teresa Pinós	1'-
Encarnació Gimaré	1'-
Pepita Comas.	1'-
Rosa Puigvert	1'-
Pepeta Pons	1'-
Maria Boba	1'-
Suma i segueix	Ptes. 733.818'65

Anuncis Oficials

Comitè Antifeixista
Departament d'Investigació
i Ordre Públic

Per darrera vegada i en el terme de 24 hores a partir de la publicació d'aquest ban, es comunica a tots els ciutadans de Mataró que facin entrega de totes les imatges o atributs de caràcter religiós, a la Caserna d'aquesta Ciutat i que destrueixin les estampes o al·legories. Passat aquest terme començaran els registres domiciliaris i s'aplicaran amb el màxim rigor les sancions penitencials que a judici d'aquest Comitè s'hagin fet mereixedors els contraventors d'aquesta ordre.

Esperem que no caldrà poriar a ferme cap acció de violència en aquest sentit i que el poble de Mataró una vegada més donarà mostra de la seva comprensió en l' hora revolucionària actual.

Mataró, 11 de setembre del 1936.

Partit Obrer d'Unificació Marxista

Ens plau assabentar al poble de Mataró que la centúria Joaquim Maurí organitzada pel P. O. U. M. sorollà el propòsit diumenge, dia 13, a les quatre de la tarda.

Aprofitem aquesta oportunitat per invitar a tots els partits polítics i organitzacions sindicals per si tenen a bé assistir a acomiadar-la.

Mataró, 11 de setembre de 1936.

Pel Partit Obrer d'Unificació Marxista, El Comitè.

AVÍS
als milicians retornats
de Mallorca

Es prega a tots els milicians retornats del Front de Mallorca que es serveixin passar per la Caserna Erico Mafet, el més pròpice possible, als efectes de control.

El que no es presenti sortirà del control del Comitè de Defensa.

El Comitè

Subscripció

a profit de l'Hospital del Socors Roig Internacional per a tots els Milicians ferits

Suma anterior	5.822'70 ptes.
Marí Vallosera.	1'— >
Josep Roldós	5'— >
Joan Ribas	5'— >
Salvador Cabot	1'— >
Un militant	5'— >
Rosa Bayo	2'— >
Marí Vallosera.	1'— >
Pere Cornellà	100'— >
Eugenio Pascual.	5'— >
Anita Pascual	5'— >
Valentí Rocasolbes	0'75 <
Bilbeny	2'— <
Domènec Rosa	1'— >
C. D.	1'— >
Familia Vinardell	5'— >
D. Ribas	5'— >
Un nen.	5'— >
S. Autes	2'— >
A. O.	1'— >
Lluís Gall.	10'— >
Josepa Ramon	2'— >
Melitón Martínez	2'— >
Josep Calvo	10'— >
Lluís Carbó	2'— >
Francisca Gil	5'— >
Emili Vicario	2'— >
F. Tarrés	0'50 >
Emilio Benito	5'— >
Miquel Debesa	2'— >
Florensi Vila	5'— >
Un que passa	5'— >
Marí Vallosera.	1'— >
Elvira Pedragosa	5'— >
X. X.	2'— >
Josep Caballé	3'— >
Emili Triadó.	5'60 >
Sindicat U. G. T. i simpatitzants (Montalt)	55'50 >
Josep Quer.	2'— >
Antoni Pera	5'— >
Queviures Bosch	5'— >
Marí Vallosera.	1'— >
Segimon Duran.	1'— >
Francesc Bosch	2'— >
Joan Baldé	1'— >
J. J. M.	25'— >
A. R. H.	25'— >
Ventura Aymerich	2'— >
Ramir Viñas.	2'— >
Dolors Buhil.	2'— >
Marí Vallosera.	1'— >
Antoni Ig.	2'— >
Miquel Jornet	1'— >
Francesc Sabé	2'— >
J. C.	5'— >
Eusebi Marí.	2'— >
Roser Manel Cubells.	2'— >

Suma i segueix 4.159'85 ptes.

Continua oberta la subscripció.

Trameieu els donatius al local del Partit Socialista Unificat de Catalunya (antic Col·legi Cor de Maria).

Ajuntament de Mataró

Servells d'Assistència Social

Cupó dels Invàlids

Bon Cooperatiu

Es posa a coneixement del públic en general que en el sorteig efectuat avui a les Cases Consistorials, corresponent al dia 10 setembre de 1936, segons consta a l'acta en poder d'aquesta Alcaldia, el premi de vint-i-cinc pesetes ha correspost al

Número 731

Els números corresponents, premiats amb tres pesetes, són els següents:

031 - 131 - 231 - 331 - 431 - 531 - 631
831 - 931.

Mataró, 10 setembre de 1936.
El Conseller de Governació,
Josep Abril

Imprenta Minerva — Mataró

NO OBLIDIN QUÉ SÓN

4

els volums de que es compon un exemplar del

ANUARIO GENERAL DE ESPAÑA

(Bailly-Baillière-Riera)

Dades del Comerç, Indústria, Professions, etc.
d'Espanya i Possessions

Unes 8.600 pàgines

Més de 3.500.000 de dades

Mapes Geogràfics - Índexs

Secció Estrangera
a petit Directori Universal

Preu d'un exemplar complet:

CENT PESSETES

(franç de port a tota Espanya)

Si vol anunciar eficaçment,
anunci en aquest AnuariAnuarios Bailly-Baillière y Riera Reunidos, S. A.
Carles Granados, 86 y 88 — BARCELONA

Llegiu

LLIBERTAT

Es troba de venda en els llocs següents:

Llibreria Minerva Barcelona, 12

Llibreria Vila. Rambla, 28

Llibreria H. Abadal. Riera, 48

Llibreria Hué. Riera, 40

“Banco Urquijo Catalán”

Domicili social: Pelai, 42-Barcelona Capital 25.000.000 pessetes Apartat de Correus, 845-Telèfon 16460
Direccions telegràfica i telefònica: CATURQUIJO - Magatzems a la Barceloneta (Barcelona)

AGENCIES I DELEGACIONS a Banyoles, La Bisbal, Calella, Girona, Manresa, Mataró, Palamós, Reus, Sant Feliu de Guíxols, Sitges, Torelló, Vich, Vilanova i Geltrú

Correspondent del Banc d'Espanya a Arenys de Mar, Banyoles; La Bisbal, Mataró i Vilanova i Geltrú

ENTITATS QUE COMPOSEN L'ORGANITZACIÓ «URQUIJO»

Denominació	Casa Central	Capital
Banco Urquijo	Madrid	Ptes. 100.000.000
Banco Urquijo Catalán	Barcelona	> 25.000.000
Banco Urquijo Vizcangués	Bilbao	> 20.000.000
Banco Urquijo de Guipúzcoa	San Sebastián	> 20.000.000
Banco del Oeste de Espanya	Salamanca	> 10.000.000
Banco Minero Industrial de Asturias	Oijón	> 10.000.000
Banco Mercantil de Tarragona	Tarragona	> 3.000.000

La nostra extensa organització bancària compta amb Filials, Agències, Delegacions i Correspondents en totes les places d'Espanya i en totes les capitals i places més importants del món.

AGÈNCIA DE MATARÓ: Carrer de Francesc Macià, 6 - Apartat, n.º 5 - Telèfons n.º 8 i 305

IMPRENTA MINERVA

Materials per a pintura i
dibuix

Estilogràfiques

Objectes per a regal

MATERIAL ESCOLAR

Barcelona, 13 - Tel. 255

MATARÓ